

16. siječnja održan je simfonijski koncert pod općim naslovom »Simfonijska glazba u ritmu«, pod vodstvom Bojana Adamića, a kao solisti u pojedinim skladbama nastupali su: Silvo Stingl, električni glasovir, Josip Forenbaher, saksofon, Petar Urgan, truba, i Emerik Gregur, flauta. Na rasporedu su bili zastupani: Bojan Adamić, Janez Gregorc, Miljenko Prohaska, Jure Robežnik, Borut Lesjak i Dečo Žgur. Koncert je privukao pozornost posebno mlađih slušatelja i bio je srdačno primljen, a izvedba je bila na visini.

Uz ove vijesti treba dodati nekoliko vijesti izvan Kazališta i koncertnog života.

Riječki tenor Viktor Bušljeta, član Narodnog kazališta »Ivan Zajc« dobio je Nagradu Milke Trnine za proteklu godinu, i to za ulogu Hermana u operi »Pikova dama« P. I. Čajkovskog.

Riječki dirigent Vladimir Benić nastupio je na simfonijskim koncertima u Dimitrovgradu i u Uljanovsku, izvođeci djela Mozarta, Beethovena i Dvoržaka.

Opatija je ostala bez festivala zabavne glazbe nakon odustajanja od natječaja za »Pjesmu Eurovizije«, budući da je taj festival proglašen preživjelom manifestacijom. Zbog toga se predviđa da bi se stvorili Dani jugoslavenske zabavne glazbe, na kojima bi bile večeri revijske glazbe, šansona, pop i rock-glazbe.

Useljenje u obnovljenu zgradu Narodnog kazališta »Ivan Zajc« predviđeno je za 3. svibnja 1978., (na dan pripajanja Rijeke matici zemlji), kako je to u dnevnim novinama donio službeni izvještaj graditelja, odnosno obnovitelja.

V. Fajdetič

KONCERTI ANĐELKA KLOBUČARA U DOMOVINI I INOZEMSTVU

1. Ljubljana, crkva Marijinog navještenja, 15. X. 1976. Na programu koncerta bila su djela J. S. Bacha: *Fantazija i fuga u d-molu; Koralne predigre Nun komm der Heiden Heiland, Kommst Du nun, Jesu, Wir glauben all'an einen Gott, Toccata i fuga u d-molu, C. Francka Preludij fuga i varijacija; O. Messiaena četiri stavka iz Ciklusa Nativité du Seigneur: Les anges, Jesus accepte la souffrance, Les Mages i Dieu parmi nous*. Na kraju je Klobučar izveo svoje nove skladbe *Intrada, Andante, Scherzando, Larghetto i Toccata*.

To je bio bogat program koji je trajao neprekidno 90 minuta. Dugi aplauzi publike, ponajviše omladine bili su priznanje i nagrada našem eminentnom orguljskom umjetniku A. Klobučaru.

2. Zagreb, Bazilika Srca Isusova. U sklopu VII. Dana hrvatske glazbe održan je 22. XI. 1976. koncert u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Nastupili su Anđelko Klobučar na orguljama i Marijan Jerbić na violoncellu. Izvedena su ova djela: Franjo Lučić: »Elegija« — orgulje solo, Miroslav Miletić: »Hrvatska Litanija« — orgulje solo, Natko Devčić: »Res Sonora« — orgulje solo, Anđelko Klobučar: »Preludij, Interludij i Postludij« — orgulje solo (praizvedba), Branimir Sakač: »Pezzi per Violoncello solo« — violoncello solo, Rudolf Matz: »Elegija« — violoncello i orgulje, Zlatko Pibernik: »Koncepti 3 za Violoncello solo« — violoncello solo uz koji su orgulje podkraj kompozicije dale duboki »Orgelpunkt« (praizvedba), Josip Slavenski: »Sonata Religiosa, za violoncello i orgulje« — violoncello i orgulje.

Muziciranje naših obaju istaknutih umjetnika bilo je sonorno i puno života. Bilo je veoma zanimljivo gledati, kako se obojica savršeno snalaze bilo u solo sviranju, bilo u zajedničkom muziciranju, gdje su se savršeno uklapali jedan u drugoga. Vidjelo se, da su potpuno ušli u skladbe, koje su izvodili posve spontano upravo igrajući se ne dajući pri tome nikakvog utiska, da sviraju nešto što su »naučili«, (tolikom je spontanošću sve teklo.)

Iz izvedenih skladbi je bilo jasno, da kompozitori — izuzmemo li Matzovu Elegiju i Lučićevu Elegiju,

koje su ranijeg datuma — idu ukorak s današnjim evropskim načinom komponiranja, da čak i nadilaze nastojanja nekih evropskih zemalja da budu suvremeni.

Publike je bilo veoma malo — vjerojatno radi hladnoće — crkva se ne grije, što publika već znade iz dosadašnjih koncerata koji su bili održani u hladnim mjesecima — a valjda još više, što je u isto vrijeme bilo nekoliko drugih koncerata na drugim mjestima — da spomenemo samo smotru naših najboljih zborova u velikoj koncertnoj dvorani Lisinski. Među publikom bili su i neki od skladatelja.

3. Ljov, Kijev, Odesa. Na svom ovogodišnjem gostovanju u Sovjetskom Savezu A. Klobučar održao je 4 solistička koncerta. Najprije je 16. i 17. II. održao 2 koncerta u Lvovu. Nakon dva dana, 19. II., slijedi koncert u Kijevu. Zadnji koncert održao je 21. II. u Odesi. Na programu koncerata bila su djela Buxtehudea, Bacha, Francka, Duprèa, Macha, Cipre i Klobučara. Zanimljivo je spomenuti da su koncerti bili vrlo dobro posjećeni i izvrsno primljeni od publike. To s jedne strane pokazuje zanimanje publike za orguljsku glazbu, a s druge strane pokazuje majstorstvo Klobučara koji svojim sviranjem znade pružiti pravi glazbeni užitak.

4. Zagreb, Bazilika Srca Isusova. Uoči blagdana Bogojavljenja izveo je Anđelko Klobučar na nedavno obnovljenim orguljama Rieger-Zanin Bazilike Srca Isusova u Zagrebu zbirku »La Nativité du Seigneur« od Oliver Messiaena. Premda Klobučar u svojoj interpretaciji nije bio slobodan — što bi značilo ne biti u skladu s namjerama skladatelja — ipak je bio samostalan. Sam Messiaen drži takovu samostalnost ne samo mogućom, nego i potrebnom. U svom prvom kratkom susretu s Messiaenom još tamo ranih šezdesetih godina prigodom jednog zagrebačkog bienala čuo je Klobučar od kompozitora da se njegove orguljske skladbe trebaju u registraciji prilagoditi mogućnostima onih orgulja, na kojima se izvode, nastojeći pri tome postići sukladnost s onom registracijom, koju je sam Messiaen naznačio. On naime daje posve izričitu registraciju. Na pr.: »Récit: flûte 4, nazard, pp — Positif: quintaton 16, mfc. Messiaen je tom zgodom posebno istaknuo respektiranje »miksura« u pedalu. To nisu uobičajene miksure, nego na pr. ovakav sastav registara: »Pedal: flûte 4 i spoj s Positif: flûte 4, nazard, tierce, piccolo«. Glede tempa je Messiaen tada rekao, da se valja ravnati prema akustici prostora, no »pas trop vite«, ne prebrzo. U tim je okvirima Anđelko Klobučar izveo Messiaenov »La Nativité du Seigneur«. Osim toga je neka od auktora označena veoma polagana tempa uzeo malo brže, jer je praksa pokazala, da ta prepolaka tempa promašuju cilj: umjesto mističnosti proizvode neku dosadu. Zato su ta Klobučareva odstupanja bila na mjestu.

Koncert je bio doista doživljaj, božićni doživljaj, daleko od onih salonskih pastoralnih ugođaja. Koliko je to moguće glazbi, ova nas zbirka prenosi u teologiju božićnog misterija, no ne ostaje pri apstrakciji, nego je do skrajnosti zorna. Klobučar je u svojoj interpretaciji uspio dati ono što je bilo u Messiaenovoj namjeri. Šteta što je koncert bio tako slabo posjećen. Organizacija koncerta je zakazala. Prava šteta, jer ćemo jedva uskoro imati prilike da tu zbirku čujemo u cjelini, u tako lijepoj interpretaciji i to u samo božićno vrijeme. Profesoru Anđelku Klobučaru iskreno čestitamo.

KiK

PRAIZVEDBA KANTATE SMRT SV. FRANJE U SINJU

5. prosinca 1976., prigodom proslave 750. obljetnice smrti sv. Franje, u Sinju je izvedena kantata *Smrt sv. Franje*, koju je skladao naš poznati skladatelj i orguljaš Anđelko Klobučar na tekst prof. o. J. Solde.

Kantata je napisana za troglasni mješoviti zbor, jednoglasni dječji zbor, solo sopran (tenor) i bariton uz pratnju orgulja, te recitativ. Skladatelj je kantatu napisao za crkveni zbor, te stoga nema većih tehničkih poteškoća. Klobučar je, međutim, uspio jednostavnim rješenjima postići lijep i veličanstven dojam.

Kantata se sastoji od tri dijela: prvi, zazivi sv. Franje i pohvala njegovim krepostima; drugih, pohvala Bogu; treći smrt sv. Franje, i na kraju Himna »Zdravo, sveti Oče«.

Praizvedbu je ostvario crkveni zbor u Sinju uz domaće soliste; o. J. Soldo — tenor (koji je uvježbavao zbor i dirigirao) i Stanko Župić — bariton. Na orguljama je bio A. Klobučar.

Kantata je primljena s velikim zanimanjem i oduševljenjem.

O. Soldo marljivim, ozbiljnim i upornim radom, u kojem sudjeluje i s. Zorislava Radić, uspio je okupiti lijepi zbor mladih s kojima povremeno nastupa i izvan Sinja.

Zapažen je dramski komad s pjevanjem: *Marija u hrvatskim narodnim običajima*. O. Soldo sakupio je narodne pjesme o Gospi s tekstom koji se sastoji od »molitvica«, tj. pjesmama na čast Marijinu. Izvođenje je podijeljeno u tri čina po ciklusima crkvene godine: božićni, korizmeni i uskršni s hodočašćima.

Predstava je izvedena više puta u Sinju, a i u Splitu, Imotskom, Miljevcima i Kaštel Starom. Svagdje je primljena s velikim oduševljenjem. Glumci su bili obučeni u narodne nošnje, što je također prisutnima ostalo u ugodnom sjećanju.

Fra Mile Čirko

VIJESTI IZ BAŠKE VODE

Baška Voda je oduvijek bila raspjevana, i u njoj jednako lijepo pjevaju muškarci i žene. No, unatoč tome sve donedavno nije imala formiran crkveni pjevački zbor. Ono o čemu se prije govorilo i sanjalo, sada je stvarnost.

Novi crkveni pjevački mješoviti zbor za kratko vrijeme učinio je mnogo. On predvodi u crkvi, za vrijeme službe Božje, pučko pjevanje i tako se uklanjaju nepravilnosti u nekim popijevkama, koje su tijekom vremena nastale. Osim toga, zbor koji broji oko pedeset članova (sve većinom mladež) izvodi povremeno i višeglasne skladbe. Tako na blagdan sv. Nikole Putnika (6. XII. 1976.) naš mješoviti zbor nastupio je prvi put i tom prigodom izveo nekoliko skladbi.

Župljani su bili vrlo zadovoljni nastupom zbora. Poslije prvog nastupa broj članova se povećavao.

Za osnivanje ovog mješovitog crkvenog zbora posebno je zaslužan profesor glazbe u Makarskoj fra Mile Čirko, koji ga i uvježbava, uz suradnju novog mladog župnika fra Frane Pupića.

Uz osnivanje novog zbora obnovljene su razne sekcije, od kojih je značajno spomenuti dramsko-glazbenu, koja je na Badnji dan izvela musical »Mali Suci« Marijana Smiljanića i Krešimira Tičića, na opće zadovoljstvo čitave župe.

Elda Jurišić

KONCERT AMERIČKIH STUDENATA U SPLITU

Potpuno neprimijećen od javnog tiska, prošlog je ljeta, točnije 5. srpnja 1976., u crkvi Gospe od Zdravlja na Dobrom u Splitu održan vrlo uspješni koncert *Michiganskog omladinskog koralnog ansambla* (Southern Michigan Youth Chorale), koji se tijekom lipnja i srpnja nalazio na velikoj turneji po Evropi. Nastup mladih američkih glazbenika organizirala je turistička agencija »Atlas«, ali se pri tomu nije pokazala kao potpuno uspješni priređivač, jer su izvođači u Splitu

bili prepušteni gotovo sami sebi i gostoljubivosti franjevac s Dobrog. Naime, nitko se od organizatora nije pojavio ni prije, ni tijekom izvedbe, ni poslije koncerta, pa je u nenazočnosti priređivača, u ime svetišta Gospe od Zdravlja izvođače poslije koncerta pozdravio gvardijan samostana na Dobrom o. fra Stan-ko Romac, inače zborovođa i orguljaš Gospe od Zdravlja, a zatim im u samostanskoj blagovaonici priredio zakusku i darovao gramofonsku ploču »Božićne hrvatske popijevke« u izvedbi mješovitog zbora Gospe od Zdravlja.

Program koncerta kojim su ravnali *Frank Irish* (zborovođa) i *Richard Brown* (dirigent) sastojao se od više vokalnih, instrumentalnih i vokalno-instrumentalnih točaka. Komorni je orkestar među inima izveo *Sammartinijevu* Simfoniju u G-duru, *Mozartovu* Simfoniju br. 12 i *Corellijev* Concerto grosso, op. 6., br. 1. Zbor je pak samostalno otpjevao niz različitih skladbi, u prvom redu crnačkih duhovnih pjesama, dok je u suradnji s orkestrom izveo *Schubertovu* Misu u G-duru i po jednu skladbu *J. S. Bacha*, *Vittorije* i *Fetlera*. Na brojnu publiku mladi su glazbenici svojim nastupom u Splitu ostavili najpovoljniji dojam.

I. B.

OPROŠTAJNI KONCERT U SUBOTICI

22. prosinca 1976. Subotica se oprostila od svog dugogodišnjeg dirigenta i kompozitora MILANA ASIĆA. Istog dana uveče održan je svečani koncert u koncertnoj dvorani doma kulture, stare gradske kuće u Subotici kada je nastupala subotička filharmonija pod ravnanjem Asića. Neposredno prije koncerta oprostili su se od Asića prilikom njegova odlaska u penziju i povratka u Zagreb subotička filharmonija, Narodno pozorište i UMU Vojvodine.

Na oproštajnom koncertu u prvoj točki izvedena je uvertira opere *Anacreon* Luigija Cherubinija (1760—1842). Filharmonija je vjerno izvela ovu bogato izrađenu i u jasnom obliku komponiranu uvertiru. Centralna točka programa bila je *Koncert za klavir i orkestar u Es-duru* Franza Liszta (1811—1886). Asić je ovaj veličanstveni koncert vodio stručno i stilski ukusno. U ovom koncertu osim soliste, posebnu ulogu igra orkestar i neki pojedini instrumenti. Asić je sve to izradio i izveo. Solista na klaviru bila je profesorica klavira subotičke muzičke škole Elisabeta Missuray. Solistica je profinjnom tehnikom, lirskim osjećajem i muzikalnošću vjerno odrazila Lisztov skladateljski duh. U zadnjoj točki koncerta filharmonija je izvela *I. simfoniju u B-duru* Roberta Schumanna (1810—1856). Asić je i u ovoj točki pokazao svoj umjetnički smisao za vjerno imitiranje i interpretiranje raznih autora. Osobito je oduševio III. i IV. stavak, gdje su se lake teme izmjenjivale s osebnim akordima bolnih prizvuka.

Milan Asić je bio popularan i obljubljen u Subotici. Rođen je u Zagrebu 23. VIII. 1917. Svoje muzičke nauke završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kraće vrijeme bio je muzički urednik Radio-Zagreba. Od 1945 do 1954. bio je direktor opere i artistički upravitelj filharmonije u Subotici, u sezoni 1954/55. prvi dirigent opere i filharmonije u Novom Sadu, 1955/56. rukovodilac muzičke grane kazališta Komedija u Zagrebu. Iza toga opet dirigent subotičke filharmonije i umjetnički suradnik Narodnog pozorišta u Subotici. Kao kompozitor debitirao se još g. 1936. operetom *Pekarev Miško*. Asić je više puta nagrađen republikom nagradom SR Srbije, nagradom SAP Vojvodine i nagradom grada Subotice za dirigentski i organizatorski rad.

Koliko je bio poznat i koliko su ga cijenili subotičani dokazalo mu je mnoštvo slušalaca na oproštajnom koncertu i iskreni i dugotrajni aplauz koji mu je odan u znak zahvalnosti.

Josip Mioč